

LD RT

Jónleif Johannesen hevur tó eina aðra áskoðan enn Gimpi. Hann heldur, at so leingi útgangstøði verður tikið í upprunatekstinum, so er tað í ordan. Vandin er tó, at um tað verður til tulkingar av tulkinum, so kunnu vit enda við eini glíðibreyt. Tí er tað týðningarmikið, at ein tilvitaður í upprunatilfarinum.

– Eg haldi, mann ikki eigur at nokta nýtulkingum, so leingi útgangstøði er í upprunanum. Týr ger hetta við “Orminum Langa”, og teir eiga hava heilt víst gjørt teirra til at blása nýtt lív í kvæðamentanina. Og hóast taktin hjá Týr er eitt sindur øðrvísi, so haldi eg, at fólk duga at rætta seg inn á gamla dansin. Haldi ikki, at vandin er so stórur hesum viðvíkjandi, heldur Jónleif.

Eisini orðaskiftið um nýggju brúðarvísurnar, sum komu burturúr kappingini hjá landsfelagnum føroyskum dansi at frama, Sláið

Petur Olivar í Hoyvík (Gimpi)

Ring, har arbeitt varð fram ímóti at finna onnur alternativ til gomlu brúðarvísurnar, ið summi hava hildið vera heldur tungar at fáa ganga í brúdleypum nú í tíðini, er hvast. Aftur her vísir Gimpi á, at her er talan um at bróta gamlan siðarv, meðan Jónleif ikki heilt er samdur við Gimpa. Hann heldur, at tað tænis sínum endamálið,

Jónleif Johannesen, ið er formaður í dansifelagnum, Sláið Ring

at nýggjar brúðarvísur eru gjørdar. – Vit hava havt hetta kjakið í meira enn 10 ár. Eg haldi ikki, at tann gamla verður troðka burtur. Tann eldra tekur einar 25 minuttir at kvøða, meðan nýggja tekur minni tíð og er lættari at kvøða. Tað nýggja og tað gamla kann saktans yvirliva lið um lið. Vit mugu eisini hugsa um tey

Malan Marnersdóttir, dekanur

ungu. Tað er jú tey, tað heila handlar um, heldur Jónleif.

Jónleif Johannesen heldur tó, at tað er sunt við kjaki kring føroyska dansin, og at hetta verður gjørt í einum virðiligum tóna. Um ein mentan skal liva væl, so skal onkur halda eftir, samstundis sum onkur hálar hinvegin. Tað eru tey, ið halda

aftur vegna tey gomlu virðini, meðan onnur eru á teirra áskoðan, at tað skal nýhugsan til, føroyskum dansi at frama.

– Onkur skal vera í hvørjum enda, tá talan kemur til, hvat vit vilja við føroyska dansinum í framtíðini, heldur Jónleif.

Malan Marnersdóttir, dekanur, heldur, at tað er áhugavert at fylgja kjakinum um føroyska dansin. Hon heldur, at hetta er eitt tekin um, at føroyski dansurin hevur tað gott – og at kvæðini liva sítt egnu lív. Hon heldur tó, at tað ikki er ætlanin, at ein kvæðaráðstevna skal avgera, hvat vit vilja við føroyska dansinum í framtíðini.

– Mín leiklutur er at eygleiða og granska, so fyri mær er tað eisini áhugavert, hvussu kjakið um sjálvan føroyska dansin er, heldur Malan.